

متن پرسش

سلام استاد: اینکه می فرمایید کار باید مخلصانه برای خدا باشد؛ آیا صرف کسب رزق حلال کافی نیست؟ با توجه به اینکه خداوند اجر کسی که دنبال رزق حلال است را با مجاهدان فی سبیل الله یکی دانسته؟ صرف اینکه روزی حلال کسب کنم و بارم روی دوش خانواده ام نباشد؟ استاد سوال دومم این است که: طی سوالاتی از حضرتعالی در خصوص اموات و یاد ایشان و گریه برای آنها، شما فرمودید ما یاد خاطرات این دنیای آنها می افیم حال آنکه ایشان وارد نشئه دیگری شده اند، لذا من زیاد گریه برای پدر متوفای تازه درگذشته ام نمی کردم و هر وقت هم گریه می کردم حس بدی داشتم ولی وقتی برایش دعا می خواندم احساس خوبی داشتم؛ گذشت تا در اصول کافی فکر کنم در باب دعا بود که بحث گریه مطرح شده بود و شخصی از امام صادق علیه السلام پرسیده بود: اگر اشک چشمم خشک بود و نمی آمد با یاد اموات گریه کنم و دعا کنم اشکالی دارد و امام فرمودند نه اشکالی ندارد. استاد از آن موقع هر وقت دلم هوای گریه می کند یاد پدرم می افتم و گریه می کنم با نظر به اجازه امام صادق و دعا می کنم؛ بسیار حس خوبی دارم. استاد چرا قبلا که گریه می کردم برای پدرم با الان که گریه می کنم فرق دارد؟ فی امان الله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- کسب رزق حلال به خودی خود یک سلوک است زیرا در این رابطه حقوق افراد رعایت شده و این فوق العاده ارزشمند است ۲- به هر حال اذن امام برای گریه‌ی وابستگان یک بحث است که حکایت از عاطفه‌ی انسان دارد و دعا برای آنها یک بحث دیگری است و ارزش خود را دارد. موفق باشید